

Amicul Tinerimii

The header features a stylized sun on the left with rays extending across the top. In the center, the title 'Amicul Tinerimii' is written in a large, blackletter-style font. To the right, there is an illustration of an open book and a lit candle in a holder, with rays emanating from the candle.

Fot. Meuser, Engelberg.

Mereu mai sus.

Viermele și Soarele

de

Vasile Militaru

Dintr'o baltă de noroi,
Rău mirositoare,
Viermele, — pizmaș în soi, —
A fost prins necaz pe soare:

— Adică, ce lege-anume
Ii dă dreptul, — când drept nu-i, —
Să orbească 'ntreaga lume
Cu lumina dumnealui?
De ce, toți să i se 'nchine,
Să-l iubească, să-l admire, —
Când spre mine

Nu vrea nimeni să coboare o privire?

Drept e oare: el pe cer

Să se sue tot mai sus,

Iar eu, neștiut, să pier

În acest noroi, în care soarta vitregă m'a pus?

Nu voi fi mereu învinsul. Voiu purta și eu cununa!

Cu noroi de-aci din baltă, am să-l sting pe totdeauna,

Ca să-l fac pe mândrul soare

Să-mi coboare

La picioare

Și'n genunchi cu-a lui trufie, să priceapă 'n acest fel,

Că eu, viermele din tină, sunt mai tare decât el....

Astfel a scrâșnit, în baltă, viermele pizmaș, — apoi

A 'nceput s'arunce 'n soare cu mocirlă, cu noroi

Și, — cum s'a întâmplat să stee, chiar atunci, adus de vânt,

Un mic nor, câteva clipe, între soare și pământ, —

Viermele crezu, sărmanul, cum că pata de albastru

Ce se tot lățea, pe fața pizmuțului său astru,

Nu era decât noroiul asvârlit de el în sus

Și se bucura că, astfel, soarele va fi răpus.....

Dar, pe când svârlind noroiul, viermele slăbia 'n puteri, —

Pata de albastru, — norul,

Incepu să-și cam ia sborul,

Iar strălucitorul soare se ivi, mai viu ca eri,

Mai bogat ca totdeauna în al aurului tort

Și pe vierme 'l găsi mort.....

Oameni, voi, care, prin suflet, cu-acel vierme sânteți gemeni

Și vă roade strălucirea unora de printre semeni, —

Nu uitați, că orice vierme va 'ndrăzni să se măsoare

Cu vreun astru, că'n poveste, asvârlind noroiul, — moare,

Că e mare depărtare dela vierme până la soare.

Virtutea blândeții

de

P. P. PAULINI

„Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape“. Fil. 4, 5.

Herodot scrie într-una din lucrările sale: „Țările liniștite de obicei produc bărbați blânzi și una și aceeași țară nu produce roade strălucite și totodată soldați viteji“. Istoriograful grec Herodot, supranumit „Părintele Istoriei“, care a trăit aproximativ cu 450 de ani înaintea erei creștine și care era departe de religia creștină, a fost în stare să exprime pe timpul său astfel de idei. Ar fi eventual de scuzat acest fapt deoarece nu au auzit Evanghelia Domnului Hristos. Din nefericire însă există astăzi, în secolul al 20-lea al erei creștine — aproape 2000 ani după nașterea Domnului Hristos — oameni cari se numesc creștini, însă fiind influențați de spiritul acestui istoriograf păgân, confundă blândețea și umiliția cu *moleșirea*.

În timp ce oamenii, zic: „Cei blânzi și cei umiliți nu pot să fie ostași curajoși și de aceea sunt condamnați să dispară de pe suprafața pământului în lupta pentru existență“, Dumnezeu pe de altă parte zice: „Ferice de cei blânzi (umiliți), căci ei vor moșteni pământul“. Matei 5, 5. „Cei blânzi moștenesc țara, și au belșug de pace“. Ps. 37, 11.

Blândețea este după spusele Mântuitorului o condițiune pentru a intra în posesia Noului Pământ, adică pentru a intra în Impărăția lui Dumnezeu. Tot așa după cum nu este posibil ca cineva să placă lui Dumnezeu fără credință, după cum omul nu poate moșteni viața veșnică fără credință și după cum nu poate primi iertarea păcatelor fără a se căi, tot astfel nu poate să moștenească vreun om Impărăția lui Dumnezeu fără a avea blândețea.

CE ESTE BLÂNDEȚEA?

„Blândețea exprimă o însușire morală a inimii, care se găsește mai ales în cugetarea noastră, dar care se manifestă și prin predarea personală față de unele persoane sau lucruri renunțând la propria voință, suferind, suportând și iertând, în opoziție față de spiritul con-

trazicerii al murmurării, și al intoleranței“.

Pentru a înțelege bine virtutea blândeței, trebuie să vedem mai întâiu contrastele ei. Să ne închipuim pe de o parte un om *aspru, brusc, riguros, violent, furtunos, supărăcios, respingător, arțăgos, iritat, neliniștit, agitat, impetuos, mâniaș înverșunat și furios*, iar pe de altă parte un om cu însușiri contrarii, adică, un om *blând, domol, bun, indulgent, pașnic, blajin, prietenos, amabil, umil, liniștit, cuvîncios, politicos, răbdător, binevoitor și modest*. Primul este tipul omului natural sau firesc, nerenăscut și nedemn de Impărăția lui Dumnezeu, al doilea însă reprezintă caracterul omului renăscut, blând și vrednic de Impărăția lui Dumnezeu.

Blândețea creștină nu moleșește pe om, ci dimpotrivă ea înobilează pe creștinul renăscut și-l face destoinic pentru Impărăția cerească. Adevărata blândețe este dovada cea mai sigură a unei convertiri temeinice. După cuvintele apostolului Iacob, blândețea este înrudită cu înțelepciunea și după cele spuse de apostolul Pavel, ea este soră cu răbdarea, căci amândouă sunt roadele Spiritului Sfânt. Impotriva acelor oameni, cari posedă aceste virtuți, nu se ridică legea, adică împotriva unor asemenea roade spirituale legea lui Dumnezeu nu are de dat sentințe de condamnare. Gal. 5, 22, 23.

Contemporanii noștri cari doresc războiu, pot privi blândețea creștinului ca o moleșire, însă în ochii lui Dumnezeu omul blând și umil este foarte prețios. Impotriva învinuirilor din partea scepticilor ce ne înconjoară, blândețea — în legătură cu teama de Dumnezeu — este un mijloc puternic spre a putea păstra o conștiință bună, cât și taina biruinței în oricare luptă.

Când suferi, privește durerea în față: ea te va mângâia și te va învăța ceva.

DUMAS

EXEMPLE DE BARBAȚI BLANZI

Biblia vorbește despre un bărbat foarte blând care trăise în timpul Vechiului Testament preînchipuind, într-o oarecare măsură, pe Domnul Hristos: este *Moise*. În Numerii 12, 3 cetim: „Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului“. Sub conducerea sa, stătea un popor de aproape 2.000.000 de suflete și în fiecare zi trebuia să aranjeze diferite chestiuni dificile între ei, și deși întâmpina multe greutăți, totuși suporta toate învinuirile cu răbdare: „Moise suporta învinuirile lor cu o tăcere răbdătoare. Experiența pe care o făcuse în timpul anilor de muncă și de așteptare în Madian — spiritul umilinții și al îndelungei răbdări pe care l-a dezvoltat aci — a pregătit pe Moise să poată purta cu răbdare necredința și murmurarea poporului precum și mândria și invidia aceluia cari ar fi trebuit să fie ajutorii săi neclintii“. Alte exemple însemnate de blândețe, modestie și umilință, găsim în persoana lui *Abraam* și a fiului său *Isaac*. Din descrierea vieții lor, după cum ne-o redă Biblia, aflăm că Abraam avusese neînțelegeri cu privire la pământ, iar Isaac cu privire la niște fântâni. (Gen. 13, 9; 26, 12—22). Atât tatăl cât și fiul au dovedit cu ocazia aceasta frumoasa trăsătură de caracter, *blândețea*. Ei au preferat să jertfească din averul lor numai și numai pentru a evita certuri.

Între toți oamenii însă, cari au trăit vreodată pe pământ, găsim în persoana Domnului *Hristos* blândețea desăvârșită. Apostolul Pavel descrie dezinteresarea, modestia, umilința și blândețea exemplară a Domnului Hristos în Filipeni 2, 3—11, așa cum nu le găsim descrise în nicio altă parte.

Însuși Isus a adresat tuturor celor osteniți și împovărați călduroasa invitație: „Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați dela Mine, căci *Eu sunt blând și smerit cu inima*“.

Și apostolul *Pavel* a fost blând și de aceea se dă drept pildă scriind către Timotei: „Tu însă ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărîrea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea“.

UN INDEMN LA BLÂNDEȚE PENTRU AȘTEPTĂTORII VENIRII DOMNULUI ISUS

Blândețea trebuie să fie în mod deosebit o virtute a celor ce păstoresc cât și a celor păstoriți. Apostolul Pavel, vorbind despre modestia conducătorilor și slujbaşilor Comunității zice că ei trebuie să fie „Cumpătați, înțelepți, vrednici de cinste, primitori de oaspeți, în stare să învețe pe alții. Să nu fie nici bețivi, nici bălăuși, nici doritori de câștig mârșav, ci să fie blânzi, nu gâlcevitori, nu iubitori de bani“. 1 Tim. 3, 2. 3. Un adevărat bărbat al lui Dumnezeu ar trebui să se străduiască după dreptate, evlavie, credință, iubire, răbdare și *blândețe*. Mulți dintre păstorii turmei Domnului Hristos, cărora le-a fost încredințată purtarea de grijă pentru copiii lui Dumnezeu, nu sunt totdeauna politicoși în cuvintele lor și nici blânzi în faptele lor. Deseori ei sunt porniți să fie severi și să vorbească cuvinte pripite. Astfel de conducători și de păstori sufletești ar trebui să se supravegheze mai mult pe sine însuși și să se roage ca Dumnezeu să le dea putere de a se stăpâni pe sine și de a nu izbucni în expresiuni aspre și fapte impulsive. Un adevărat conducător al Comunității, ar trebui să devină tot mai asemănător Domnului Hristos în virtutea blândeții, a modestiei și a umilinței. Ei ar putea să mângâie, să încurajeze și să întărească mult mai mult sufletele încredințate lor, dacă ar folosi la timpul potrivit, un cuvânt blând și dacă s'ar purta cu blândețe față de cei slabi, de cei sârmani și de cei împovărați.

Oamenii din zilele noastre, au nevoie ca să fie întâmpinați de un caracter care se aseamănă în blândețe cu al Domnului Hristos, nici de cum cu asprime, violență sau mânie, după cum o fac unii oameni și chiar unii dintre coreligionarii noștri. Cu multe suflete trebuie să te porți ca și cu un opal, o piatră prețioasă cu culori sclipitoare.

Într'un magazin de giuvaeruri dintr'un oraș mare, doi prieteni au examinat câteva pietre prețioase. Unul dintre ei, arătă prietenului său o piatră nestrăvezie, fără strălucire și fără frumusețe. „Cum se face“, îl întrebă prietenul „că această piatră se găsește aici?, Ea nu posedă nimic atrăgător!“ În loc să dea un răspuns, prietenul luă piatra în mână și o ținu

câteva momente ascunsă. Când a deschis mâna piatra strălucea în mod sclipitor și se părea că cele mai frumoase culori ale curcubeului s'ar oglindi în ea. „Dar ce înseamnă lucrul acesta?” întrebă uimit vizitatorul. „Acesta este un opal, o piatră numită simpatică, fiindcă are nevoie de contactul cu o mână caldă, pentru a-și primi deplina sa strălucire“.

Dar nu numai păstorii și conducătorii Comunităților au nevoie de virtutea simpatiei, ci și toți membrii bisericii fără deosebire de sex, de vârstă, de rasă sau de clasă, și soții între ei, părinții față de copii și copiii față de părinți. Biblia zice că blândețea este cea mai frumoasă podoabă a femeii. Dacă femeia în general ar poseda mai mult din această podoabă prețioasă și dumnezeiască, atunci s'ar putea evita, multe certuri, neînțelegeri și despărțiri în familie și în Comunitate. În firea omului neconvertit se găsește obiceiul de a răspunde așa cum i s'a vorbit. Privit din punct de vedere firesc, este adevărat că oricare om, primește răspunsul care îl merită. Exemplul următor ne poate servi spre a înțelege lucrul acesta și mai bine: „Un băiețuș, care locuia lângă o pădure, a început să cânte într-o zi când se credea sin-

gur. Deodată i se păru că ar auzi vocea unui alt băiat în apropierea lui. „Cine e acolo?” strigă el. „Cine e acolo?” răspunse vocea. El nu știa că această voce era eoul și a început să strige: „Ești un băiat rău!” Desigur că vocea i-a răspuns: „Ești un băiat rău!” El se întoarse acasă și povesti mamei sale că în pădure ar fi un băiat rău. Mama, care înțelesese cum stau lucrurile, i-a zis: „Vorbește prietenos cu el și vei vedea cum se poartă”. Băiatul s'a întors în pădure și a început să strige: „Ești un băiat bun! eu te iubesc!” Vocea i-a răspuns: „Eu te iubesc“....

Dacă vrem să deșteptăm simpatie și să fim plăcuți în legăturile noastre față de rudele și coreligionarii noștri, față de cei credincioși și față de cei necredincioși, atunci ar trebui să urmăm sfatul următor al Spiritului Sfânt care se potrivește în mod deosebit pentru acei credincioși cari așteaptă pe Domnul Hristos: „Adu-le aminte.... să fie gata să facă orice lucru bun, să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, *plini de blândețe față de toți oamenii*“.

Titu 3, 1, 2.

Este adevărat, cei blânzi vor moșteni pă-

ământul! Library Cluj

Păstorul blând ține turma în jurul său

Cine îți povestește mult de defectele altora, povestește și altora de ale tale.

LUPINAL.

Semnul bunății, la tineri, este de a iubi pe cei bătrâni și la cei mai în vârstă, de a iubi pe cei tineri.

GERUZEZ.

O rețetă minunată

Da, în adevăr,
o rețetă minunată!

În timpul bătrânelor noastre bune, când un membru din familie era bolnav, credeți că totdeauna se adresa vreunui medic? — O, nu!

Câteodată se mai ducea câte ceva la vreun farmacist sau droghist, dar de cele mai multe ori fiecare se adresa vecinului căruia îi destăinuia în amănunțime toate durerile sale. Frământându-și mintea, acela găsea totdeauna că cutare sau cutare persoană fusese atinsă de aceeași boală și se vindecase complet printr'un preparat miraculos. Și iată că scotea din fundul unui sertar o hârtie veche îngălbenită, dar cât de prețioasă: faimoasa rețetă . . .

Este adevărat că unele babe aveau oarecari remedii cam nemaipomenite, cum era pânza de păianjen folosită pentru oprirea unei emoragii; fel de fel de buruieni și amestecături pentru lecuirea bolilor interne sau pentru alinaarea durerilor în cazuri de mari suferințe. Iată însă o rețetă care a fost întrebuițată cu mult succes în timpurile cele mai vechi. Studiată, a fost găsită bună de către un mare medic, pentru combaterea slăbiciunilor corporale și sufletești: lecuiește viciile, îndreaptă circulația gândurilor, curăță inima, întărește mușchii voinței, limpezește vederea, într'un cuvânt, eficacitatea constă în vindecarea radicală a păcătoșului.

Textul:

„Amestecați, în cantități egale, răbdarea stăruitoare (Apoc. 14, 12) cu hotărîrea cea mai fermă cu putință (Isa. 6, 8) și acestea două diluați-le în cantități egale de tact și pricepere. (1 Cor. 9, 20—22.)

Indepărtați cu multă grijă orice spumă de enervare ce s'ar putea ridica la suprafață. (Mat. 26, 50, 51.) Adăugați apoi răbdare (Iac. 5, 7—11) în cantitate suficientă pentru a ob-

ține consistența voită și apoi parfumați cu esență de iubire. (Rom. 12, 10—15.)

Când soluția va fi gata de folosit, începeți s'o luați în doze mici.

Dacă nu se produce rezultatul dorit, folosiți mai departe medicamentul luând puțin câte puțin mai mult din doctorie. După câteva luni de folosire, fiți siguri că succesul așteptat nu va întârzia să se manifeste. (Ebr. 11, 1.)

Un sfat: fiți cu mare grijă ca niciunul din medicamentele mai sus amintite să nu rămână pe fundul sticlei și astfel să nu fie folosit. Ori care din aceste medicamente este de mare preț. Deci pe eticheta sticlei să scrim: „Clătinați bine înainte de folosire“.

Triumful așteptării

de
A. VLAHUȚĂ.

*Nebiruit e omul ce luptă cu credință!
El știe că pe lume nimic zadarnic nu-i.
Că, dîncolo de truda și jertfa clipei lui,
In taină, vremea țese la sfînta biruință.
Că vuetele toate visează armonie,
Că . . . este o dreptate, și . . . trebuie să vie.*

*Talazuri năvălescă-l, vrăjmașa lumii ură,
Intunece-i vieața în besnă de minciună,
Copiii lui închidă-l în casa de nebuni!
Lovească-l orice mână, hulească-l orice gură,
El simte cum îi crește din inimă o floare
Cu-atât mai luminoasă, cu cât mai mult îl doare.*

*Te-ai întrebat vreodată din ce undire 'nceată
De lacrimi tănuite se naște un izvor?
De mii de ani în piatră lovește răbdător,
Strop, după strop, s'o spargă . . . Drum greu
[a fost . . . dar iată!*

*In valuri de lumină, chemat de dorul mării,
Un fluviu nou vestește TRIUMFUL AȘTEP-
[TARII.*

Sunt oameni fini cari stau la mahala și mahala-
gii cari stau la centru.

RENAN.

ORFANUL

de

VIRGIL COSTESCU

*Un biet copil, cu chipul supt
Și vânăt, ca pământul,
Cu capul gol, cu straiul rupt
Și-abia 'ngânând cuvântul,
Pe stradă, la un colț cerșea,
Dar nimeni, nimeni nu-l vedea.*

*Un domn bătrân, mai omenos,
Se-apropie de el;
Se uită lung, apoi milos,
Intrebă:*

— Bătețel,

*Al cui ești, micule, al cui?
El a oftat:*

— Al nimănu!

— *Dar ce mănânci și unde stai?
El suspină, firav:*

— *Acuma stau la Maș Mihai;
Săracul, e bolnav
Și singur; din câștigul meu,
Trăim așa și el și eu.*

— *Dar tatăl tău.... ce e cu el?*

— *Tăticu?... ce să zic,
S'a dus cu oastea la resbel
Și.... nu mai știu nimic.
L'am așteptat un an, ba doi,
Dar nu s'a mai întors 'napoi.*

*La început ne-a scris, zicea
Că-i sănătos și bine,
Că e pe front, cum trebuia
Să fie orișicine
Și ne-a trimes, din depărtări,
Un car de dor și sărutări.*

*In urmă, nu ne mai scria;
Când întrebam de dânsul,
Măicuța 'n brațe mă lua
Și-o podîdea greu plânsul;
Ba, vine mâine, ba-i pe drum....
Și n'a venit nici pân'acum.*

*Dar într'o zi, eu mă jucam
Pe stradă, cu arșici,
Aeroplane, de alt neam,
Veniră pe aici
Și-o bombă casa ne-a distrus
Și pe măicuța a răpus.*

*Bătrânul domn, cum asculta
Restriștea, fără vină,
Simți că inima-i plângea
Și fruntea i se 'nelină.
Intinse mâna și domol
O rezemă pe capul gol.*

— *Nu vrei să fii copilul meu?*

Părinți și casă n'ai —

Orfanul a răspuns cu greu:

— *Să-l las pe Moș Mihai,
El care m'a cules din drum?....
Nu pot să-l părăsesc acum.*

Cum mângâie pe cineva mamă-sa
așa vă voi mângâia Eu....

Isaia 66, 13.

Acest text biblic poate fi bine lămurit printr'o întâmplare din vieța marelui erou național olandez, amiralul RUYTER. Pierzând de timpuriu pe tatăl său, și pentru că mama lui nu-l crescuse cu destulă severitate, deveni în curând pentru toți profesorii și maeștrii săi un element de dispreț. Biata mamă vedea partea lui cea rea, dar cunoștea și bunele sale însușiri de caracter. Odată, se pomeni cu mai mulți oameni în casa ei, pentru a se plânge cu drept împotriva apucăturilor rele ale fiului. Mama, neputând răspunde nimic pentru a-l apăra, strânse la pieptul său pe acest fiu incorijibil și spuse cu vocea înneacă în plâns: „Ah! de-ați ști ce tânăr cumsecade este el“. Aceste cuvinte au pătruns inima păcătoasă a acestui tânăr. O hotărîre după o vieță nouă a fost luată, și mulți ani mai târziu el mărturisi că iubirea mamei sale l-a scăpat delă pieire, prin aceea că ea l-a iubit încă, în timp ce el ar fi meritat și disprețul ei. A putut exclama: „Ceeace sunt și ceeace am săvârșit, mulțumesc eu și poporul meu — mamei mele“.

Dumnezeu a dat oamenilor iubirea de mamă pentru a ne putea face o închipuire asupra profunzimii iubirii Sale. Oricât de întunecat ar pare orizontul, Dumnezeu nu va lăsa pe copiii Săi, ci îi va mângâia și-i va conduce pe drumul greu al vieții. Iubirea Sa este chiar cu mult mai mare decât a unei mame, căci Dumnezeu nu ne va uita nici chiar atunci când mame pământești ar putea săvârși așa ceva. Gândește-te la aceasta când, în timpuri de strâmtorare, nicio rază de lumină nu pare a lumina cărarea vieții tale.

trad. A. Văcăreanu.

Cine insultă pe față mai poate fi om cinstit și bun prieten, dar cine nu face decât să laude este ori un om prost care te urăște, ori un mișel care îți vrea răul.

LACROIX

Fericirea este un fruct pe care nu-l lăsăm niciodată să se cocă.

GUIZOT.

Acela care crede că poate găsi într'ânsul totul, putându-se lipsi de oricine, se înșală mult — dar acela care crede că de dânsul nu se poate lipsi nimeni, se înșală și mai mult.

LAROCHEFOUCAULD

Greva pe care o vom istorisi a avut loc în tinutul cel mai frumos de pe pământ. O uzină, admirabil clădită, nu stingherea în nimic aspect pitoresc al peisagiului.

Fondatorul și proprietarul era și arhitectul uzinei. El plăzmuise și executase toate planurile; își pusese toată străduința să construiască pentru lucrătorii săi, căsuțe confortabile. Era în același timp și inginerul șef al fabricii; el singur cunoștea toată tehnica mașinilor și funcționarea lor; el singur știa secretul și modul de a lucra materia brută pentru a o transforma în produse minunate.

Lucrătorii! aveau fiecare însărcinarea sa. Stăpânul, iubindu-i și ținând la sănătatea lor, se îngrijise să dea fiecăruia de lucru după forțele și aptitudinile sale. Bărbați, femei, copii, toți găseau de lucru la fabrică: un lucru ușor, făcut pentru el, care nu obosea decât numai cât trebuia pentru ca odihna să fie plăcută. Așa că lucrul, pentru toți acești oameni, era o condiție a bunului traiu. Fabrica era făcută pentru ei și ei păreau făcuți pentru fabrică.

În privința salariului, nicio dificultate. Nu exista patron mai generos. El scrisese, la marginea satului, aceste cuvinte: „Sărăcia e interzisă“, iar dedesubt: „Cereți și vi se va da“.

Mult timp înainte de a fi pomenită prin cărți această problemă, stăpânul pusese în practică sistemul participării lucrătorilor la beneficiu. El le spunea: „Eu nu sunt stăpânul vostru, sunt tatăl vostru; voi sunteți asociații mei, prietenii mei, copiii mei. Toate câștigurile le împărțim; al vostru să fie beneficiul, a mea să fie bucuria de a vă ști fericiți“.

El le mai spunea: „Mai am și alte întreprinderi, în altă parte. Lucrați, învățați, deveniți îndemânateci, iscușiți, și vă voi arăta și mai mult, veți ajunge departe. Cel din urmă lucrător va deveni șef de uzină; la toți vă surâde viitorul“.

Astfel vorbea acest stăpân neobișnuit, pe care toți lucrătorii îl iubeau. În fiecare zi venea să-i vadă; când se apropia, cu pasul său liniștit, fiecare din atelier dădea zor la lucru; prezența sa era vieța fabricii.

***

Dar, într-o zi, un tovarăș dintr-o țară îndepărtată veni să se amestece printre lucrători. Era dibaciu, bun vorbitor, om de viață. Avea mult spirit, era șiret și cum călătorise mult, dobândi în curând o mare autoritate morală asupra camarazilor săi.

El pretindea că cunoaște uzinele celelalte despre care vorbea stăpânul. Și cum auzea pe acești oameni vorbind cu admirație despre patronul lor, despre fericirea prezentă și speranțele pe cari le aveau pentru viitor, le spuse:

— Oameni buni, tare sunteți naivi! Voi cre-

GREVA

deți tot ce vă povestește stăpânul. El vă spune că tot câștigul vă aparține, că vă iubește, că e tatăl vostru, o sumă de vorbe nesărate... Nu vedeți că vă spune toate acestea pentru ca să vă țină la jug? V'a arătat el vreodată conturile sale, știți voi care este cifra exactă a afacerilor sale? Ce diferență între voi și el! El stă în niște palate în cari nici nu poți pătrunde și voi în bordeie sărăcicioase, voi munciți din greu, el stă liniștit în cabinetul său... Și cât privește despre celelalte întreprinderi, vă pot spune că le cunosc prea bine; vin chiar de pe acolo și vă pot asigura că lucrurile nu se petrec tot ca pe aici. Eu și cu mulți alți camarazi, ne-am revoltat contra acestui tiran; de aceea am și venit pe la voi. Deșteptați-vă! Nu vă lăsați prinși! Gândiți-vă că patronul este dușmanul vostru natural. Ce nevoie aveți de el? Fiți stăpâni pe voi, faceți-vă singuri afacerile și dați-l afară pe acest om care vine să se plimbe pe aici în fiecare zi, cu mâinile la spate, în timp ce voi munciți pentru el“.

Acest discurs a revoltat mai întâi pe cei care l-au auzit; străinul vorbea bine, știind să-și impună ideile; era ademenitor și provocător; unuia, i-a putut dovedi negru pe alb că patronul ar fi trebuit de mult să-l numească contra maistru; altuia, că locul lui era în atelierul superior nu în acela.

— Dar numai el are secretul fabricațiunii, obiectară câțiva lucrători mai pricepuți.

— Ași, secretul, răspunse tovarășul, nu există. Și asta mai e un mijloc de a vă ține în mână. Goniți-l, și veți fi ca el, veți cunoaște ca și el, toate secretele.

***

Vai! Din nenorocire bieții oameni la urmă au început să-l creadă; într-o dimineață, stăpânul venind la uzină găsi ușa închisă. Lucrătorii nu-l mai primeau, nici nu mai voiau să-l vadă. L-au gonit din propria sa locuință! Se retrase întristat, nu gândindu-se la el, dar la acești miserabili, și se duse la celelalte întreprinderi, mult mai importante și mai mari, unde prezența sa era necesară, lăsând pe cei revoltați în voia întâmplării, cu speranța că va veni ziua când își vor da seama de starea lor.

Bine înțeles, tovarășul, care vorbea atât de frumos, luă conducerea afacerilor. Dar, din prima zi, greva a fost inevitabilă, deoarece nimeni nu putea înlocui pe stăpânul absent.

Exista, în ciuda celor spuse de acel tovarăș, un secret pe care nimeni nu-l putea descoperi! Roata se opri, o tăcere posomorită apăsa uzina. În schimb, cabareturile, până acum necunoscute, se instalau la toate răspântiile. — S'a dus stăpânul, strigară cele dintâi femeile, căci femeile sunt lezne crezătoare, și noul venit le câștigase ușor de partea sa. Bărbații însă, deveniseră ființe nepotolite, pe cari vinul și mizeria îi tâmpea din zi în zi mai mult; își pierduseră toată demnitatea. Incetul cu incetul, străinul le deveni un tiran; nerușinarea lui nu mai cunoștea margini. Economiiile lucrătorilor dispăreau și nenorociții, de abia dacă mai aveau ce să mănânce. Omul care-i răscolase mai reușea să sustragă ceva bani dintr'o sursă necunoscută, bani cu care îi făcea să bea, pentru ca să se poată menține în lenevia și trufia lor; dar, dacă fostul stăpân, în mila sa, n'ar fi lăsat hambarele sale deschise, toți ar fi murit de foame.

Lucru curios! Cu cât situația se înrăutățea, cu atât creștea ura acestor oameni contra binefacătorului lor. Cu timpul se născu, în mintea lor amorțită, o idee îngrozitoare: dacă uzina nu mai mergea, dacă toți erau nenorociți, el, stăpânul, era cauza! Le pusese condițiuni prea grele îi silise să primească legi draconice, într'un cuvânt, îi gonise!

Cu toate acestea, unii judecau altfel, dar în sine. Gândindu-se la timpurile de altădată, la vremurile când se urca vesel spre cer fumul liniștitei uzini, când fiecare își avea căscioara, fiecare partea sa de câștig, gândindu-se la toate acestea, plângeau. Și când vedeau trecând prin fața ușei lor dărăpănate, cu un aer semeț și obraznic, pe funestul povățuitor al grevei, ochii lor fulgerau, spunându-și între ei: „Uite, uite autorul mizeriei noastre!“

***

După câțiva timp, apărură cineva în sat, a cărui față nu fusese văzută niciodată. La început se credea că cel nou venit era numai în treacăt, dar toți fură surprinși văzând că se instalează între ei. Ce căuta el în acest ținut al amărăciunii?

În fiecare zi mergea din poartă în poartă și împărțea ajutoare la cei mai nevoiași, dojenind pe cei cari se îmbătău și mângâind pe cei cari plângeau, spunând la toți: „Când veți voi, uzina se va redeschide“.

Incurând, conducătorul grevei auzi de prezența acestuia. Își dete seama că acest om va pune capăt influenței pe care o mai avea și, chiar înainte de a-l vedea, țesu o intrigă în contra lui:

„Feriți-vă, este un trimis al fostului vostru tiran! Vrea să vă pună din nou la jug. Țineți-vă bine!“

Și cum, înainte vreme îi amăgise făcând să vibreze în ei coardele marilor ambițiuni, de data aceasta atinse coarda pasiunilor înjosi-toare:

„Dacă dați mâna fostului stăpân, vă puteți lua rămas bun dela cabareture și adio bucurii!“

Când odată cei doi apărători — unul al revoltei, celălalt al păcii — se întâlniră, ultimul strigă:

„Da, am venit să redau vieță! Ați lucrat contra voastră însăși, viu să lucrez pentru voi. Sunt trimes pentru ca să vă propun oprirea grevei, uitarea trecutului, revenirea la asociația cu cel care a fost un tată pentru voi. Veniți! să reparăm împreună uzina aproape dărâmată, să ne punem din nou la lucru pentru ca acest ținut să-și regăsească fericirea! Este adevărat, nu mai știți să lucrați, mâinile voastre tremură, mințile voastre sunt întunecate. Totuși, stăpânul vostru vă va primi pe toți, așa cum sunteți. Veți învăța din nou, vă veți deprinde ușor cu lucrul“.

Cum aceste cuvinte au avut răsunet mare, conducătorul grevei strecurându-se prin mulțime striga cu putere:

„Nu vă lăsați amăgiți, cel care vorbește este chiar fiul tiranului. Vedeți ce venituri îi aduceați! Își trimete chiar moștenitorul pentru a încerca să vă readucă! Faceți-i dovada că nu sunteți copii, nici sclavi! Distrugeți, omoriți pe acest nepotit.“

„La moarte, la moarte!“ strigă mulțimea ascultătoare. Și furia lor era atât de mare, încât cei câțiva partizani ai fiului, speriați, au trebuit să fugă. Atunci, rămase singur și fără apărare, și toți acești oameni, înnebuniți, i-au putut face tot ce-au vrut. El nu s'a apărat. L-au târât, nu departe de uzină, l-au lovit până ce l-au doborât și până când s'au convins că e mort.

Totuși, nu murise.

O zi după aceea în care se petrecuse teribila scenă, fiul se arătă. Era dimineață, natura liniștită se trezea strălucitoare, pasărelele întrerupeau tăcerea pentru a cânta zorile. Liniște... Ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic, el intră în casa părăsită, smulse iarba care crescuse pe prag, apoi făcu ordine peste tot. Lucrătorii credeau că visează când au văzut, de departe, deșteptarea uzinei. Și cei cari, în sine, plângeau gândindu-se la timpurile de altădată, se apropiară mai numeroși și mai curajoși de-

cât în ziua precedentă. Apropiindu-se, recunoscără pe Fiul care, surâzându-le lângă ușa deschisă, le spunea:

„Veniți! Veniți să fim lucrătorii Tatălui meu!”

Atunci începură din nou să lucreze. Și din aceea zi, numărul greviștilor scade mereu, uzina prosperă și lucrătorii sunt mai fericiți decând oricând.

***

Ați înțeles, este vorba numai de o alegorie. Uzina, este pământul pe care ne aflăm, atât de frumos, așa de bine întocmit, făcut pentru fericirea locuitorilor săi și care nu este decât

una din locuințele lui Dumnezeu și, fără îndoială, cea mai puțin însemnată.

Lucrătorii, reprezintă umanitatea; stăpânul, arhitectul, inginerul șef, tatăl, este Dumnezeu.

Așa după cum acest patron făcuse tot ce-a putut pentru bunul traiu al lucrătorilor, împărțind cu ei câștigurile, dând fiecăruia de lucru în proporție cu puterea sa, Dumnezeu a făcut totul pentru fericirea noastră, arătând fiecăruia ce are de îndeplinit după facultățile sale, vrând să fie și El colaboratorul nostru.

Tovarășul străin care îndemna la grevă, este spiritul celui rău, prințul întunerecului, ființa necurată care stârnește în noi pasiunile înjositoare, ne ispitește, ne amăgește, ne îndepărtează de Dumnezeu, de datorie și de fericire.

Fiul stăpânului care venise să împace pe lucrătorii răsculați împotriva tatălui său, este Domnul nostru Isus Hristos. S'a înjosit, s'a făcut sărac, luând locul unui servitor; în trecerea sa n'a făcut decât bine, și vindicând pe bolnavi, le promitea la toți viața veșnică, adică, iertare din partea Tatălui.

Scripturile ne povestesc cum Hristos a fost omorât, cum a înviat a treia zi, și cum, puțin timp după aceea, un mare număr de oameni din toate categoriile și din toate țările, cuprinși de pocăință, au crezut în El, au început să lucreze, devenind lucrători zeloși ai Tatălui ceresc.

Cetitorule, nu vrei să faci parte din numărul lor?

Sunt greve cari pot fi considerate ca legitime: acelea pornite contra patronilor nedrepti și egoiști; cele care au de scop îmbunătățirea traiului.

Dar greva în contra lui Dumnezeu nu e nici legitimă, nici înțeleaptă.

Nu e legitimă pentrucă Dumnezeu nu ne-a tratat niciodată cu asprime. Toate suferințele pe cari le suportăm, vin dela noi înșine sau din partea oamenilor.

Nu este înțeleaptă pentrucă, prin răsvrătirea noastră, ne atingem pe noi înșine. Creatorul poate să se lipsească de crea-

„Deschideți! Am venit să redau viață”.

tura Sa, dar creatura n'ar pomeni fericire departându-se de Creatorul său.

Convingeți-vă! Lăsați-vă conduși de Isus. El, prin moartea Sa, v'a ispășit revolta din trecut; e deajuns, iubite cetitor, ca să fii fericit pentru totdeauna, să consimți a spune Stăpânului:

„Iată-mă! Am fost mult timp nesupus, și nu mai sunt demn să Te servesc. Dar, pentrucă mă chemi, înviorează-mă prin Sfântul Tău Spirit, dă-mi putere din puterea Ta! Iată-mă, Tată, sunt gata să Te servesc“.

***

COLȚUL Juniorilor

UN JOC FRUMOS

Doi copii se plimbau împreună cu bunicul lor pe la marginea unei păduri. Deodată văd în fața lor, la piciorul unui copac, un cerșetor bătrân care dormea lângă traista și toiagul său.

— Hai să-i ascundem bățul, zice Gică, să vedem ce-o să facă când s'o scula.

— Haide, zice și Nicu.

— Nu, copiii mei, spuse liniștit bunicul, ar fi un joc urit. Niciodată să nu vă distreze necazul unui om sărac. Mai bine să vă distreze bucuria lui.

Copiii se uitară unul la altul:

— Cum să ne distreze bucuria lui?

— Foarte simplu, zise bunicul. Puneți-i în mână un ban. Hai să ne ascundem, și să vedem ce-o să spună când s'o deștepta.

La aceste cuvinte Gică se apropie și pune în mâna cerșetorului o piesă de 10 lei. Nicu făcu la fel, apoi s'au ascuns toți trei

Bătrânul se deșteptă.

Simțind cele două monede, se uită la ele mirat, se scoală, aruncă ochii în jurul său și cum nu văzu pe nimeni, cade în genunchi și, ridicând capul spre cer, începu să plângă zicând:

— Doamne, Tu să fii lăudat, Tu Doamne, Tată al nenorociților! Tu mi-ai trimis, în sărăcia mea, cu ce să-mi clumpăr pâine.

Copiii și bunicul au rămas adânc impresionați. De atunci Gică și Nicu pun totdeauna câte un ban deoparte pentru ca să se poată distra creștinește.

de M Cugler-Poni

Pe o creangă slabă
Lin se legăna
O pasăre mică
Și voios cânta.

Depe-o stâncă 'naltă
Vultur-o privea
Și plin de mândrie
Astfel îi vorbea:

— „Cum de-ți place ție
„Leagănu-ți ușor
„Și nu vii cu mine
„Către cer în sbor?“

— „Cum să sbor cu tine“?
Pasărea 'ntreba,
„Vezi cât sunt de mică,
„N'am puterea ta,

„Ție ți-a dat țările
„Bunul Dumnezeu,
„Ca să 'nalți spre soare
„Mândru sborul tău.

„Dar de-ai vrea prea tare
„Eu să mă ridic,
„Nu-s ca tine vultur
„Și-aș putea să pic.

„Sborul tău cel mândru
„Uimită-l privesc,
„Dar a mea crenguță
„Nu o părăsesc“!

RUGA

de
Costică Ecaterina

Cerescule Părinte ce locuești în slavă,
La Troul Tău de milă, vin ca o ființă slabă
Să-ți mulțumesc de-a-pururi de marea-Ți îndurare
Ce-arăți față de mine, o ființă trecătoare.

Privirea mea, Stăpâne, spre Tine mi-o îndrept
Și vocea Ta acuma în taină o aștept.
Aud șoptirea-Ți dulce, plină de 'ndurare:
„Fiule, nu te 'ntrista, Eu îți dau iertare“.

Cumplita ură e-aproape să mă 'ncolțească;
Iar moartea, sora ei, ar vrea să mă răpească.
Sunt tânăr, timid, dese ori nu am putere

Să 'nving pe totdeauna orișice plăcere.
Ascultă-mi bunule Părinte slaba mea cerință:
— Ajută-mă să am întotdeauna biruință —

ALTRUISM. — Medicul a prescris lui Mitică niște doctorii. După o oră îl vede eșind dela farmacie. Dându-se cu discreție după colțul casei, Mitică începe să verse medicamentele din sticlă. Doctorul îi pune mâna pe umăr.

— Te-am prins. De ce verși doctoriile?

— Ascultă-mă, doctore. Eu sunt un om de treabă. M'am simțit cam rău și am venit la d-ta fiindcă și d-ta trebuie să trăiești. M'am dus la farmacist fiindcă trebuie și el să trăiască. Acum vârs medicamentele fiindcă și eu vreau să trăiesc.....

CELE TREI PALME

Vestitul anatomist L., care a fost unul dintre cei mai celebri profesori ai Universității din Viena, poartă următoarea anecdotă ce i se întâmplase când era copil:

„În fața gimnaziului M., unde îmi urmam cursurile, stătea în fiecare dimineață căruța laptagiului, și la aceea căruță era înhamat un măgar. Ei bine! toți elevii gimnaziului se jucau cu acel măgar, îl necăjeau și îi făceau o mulțime de pozne; dar când auzeau că vine laptagiul, fugeau cu toții, astfel laptagiul era furios că nu putea prinde pe vreunul ca să-l învețe minte.

Într-o dimineață, elevii iar necăjiseră pe măgar dar cum auziră că laptagiul vine, o șterseră. Eu însă care privisem numai și râsesem cu poftă, în nevinovăția mea, aveam atunci zece ani, rămăsesem pe loc și rumegam o franzelă. Laptagiul vine furios, vrea să-și răzbune pățaniile bietului său măgar, mă vede pe mine cum râdeam și atunci plici! o palmă de m'a rostogolit la pământ.

Urlând de durere și de indignare, alergai la domnul director să-l reclam. Dar în fuga mea, nu observ și izbesc cu putere pe profesorul meu care tocmai ieșea din cancelarie și care de spaimă de acest atac neașteptat, scăpă din mâini un teanc de hârtii, și plici! căpătai o a doua palmă și mai sdraună din partea profesorului.

Bine înțeles, că atunci am scos un urlet și mai grozav, care făcu pe director să iasă din cancelarie și să mă întrebe de ce țip. Atunci îi spun plângând: „Domnul profesor mi-a tras o palmă și eu n'am făcut măgarului nimic!” Plici! îmi căpătai a treia palmă, dar o palmă pe care o simt și acum!

„Sănătatea“.

SIGURANȚA. — Gripa e o boală grea, spune Enache amicului său Lache. Ori mori ori rămâi tâmpit.

— Da de unde știi?

— Păi, n'am fost și eu bolnav?

***

MESERIE. La poliție. Comisarul se adresează unui recidivist, care fusese deja condamnat de 12 ori:

— Ce meserie ai?

— Prizonier.... de Stat!

***

MINIATURA. — Cine țipă așa, întreabă directorul?

— A intrat un șoarece în odaia îmblânzitoarei de lei.

***

PEDEAPSA. — Inchipuiește-ți amice, mi-a spus cineva că seamăn cu d-ta!

— Cine e mizerabilul, să-i trag două palme?

— Nu te mai osteni c'am făcut-o eu!

***

RAPOARTE DE EXPERTIZA

Un francez, un german, un englez și un polonez pleacă în Africa să studieze obiceiurile elefantului.

Francezul stă în Africa trei săptămâni și întorcându-se, scrie într-o revistă un articol brilliant: Elefantul și amorurile sale.

Englezul după două luni publică un volum asupra comerțului de fildeș.

Germanul șade patru luni și întors în țară scrie patru volume documentate: Elefantul din punct de vedere filozofic, economic, politic și social.

După nouă luni se întoarce și polonezul și publică o broșură în șase limbi: Elefantul și chestia poloneză.

***

OBIȘNUINȚA. Un contabil la masă:

— Mario, închide ușa că mă trage un cont current!

***

EXPLICAȚIE. — Ce înseamnă lux bunicule?

— Când cineva are barbă mare și totuși poartă cravată.

***

AVANTAJ. — Chelner, cât costă o friptură de vițel?

— 15 lei.

— Dar sosul?

— Sosul e gratis.

— Dă-mi o porție de sos.

***

LOGICA. — Tăticule de ce ești matală chel?

— Fiindcă muncesc mult cu capul....

— Atuncea d'aia n'are nici mama mustăți....

— Cum așa?

— Păi mama nu muncește cu buzele vorbind toată ziua?

***

Jocuri de Familie

Liberarea prizonierului

Toți participanții la joc formează un cerc. O singură persoană rămâne la mijloc. În timp ce această persoană rămâne la mijloc, cercul se învârtițe. Cel legat la ochi se va îndrepta apoi spre un jucător și-i va pune întrebări, acesta fiind obligat a-i răspunde cu voce *schimbată*; dacă ghicește cine e, persoana care s'a trădat prin voce ia locul celui legat la ochi. Jocul produce mult haz.

trimes de Neanu.

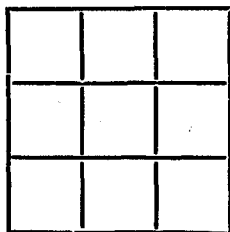
Câți ani ai?

Rugați persoana căreia vreți să-i ghiciți câți ani are și în care lună s'a născut să ia o bucată de hârtie și un creion pentru a face câteva calcule. Ii spuneți: „Notează cifra lunii în care te-ai născut (Ianuarie e prima, Februarie e a doua, Martie e a treia și așa mai departe), înmulțește această cifră cu 2, adaugă 5, înmulțește rezultatul cu 50, mai adaugă, 115, plus vârsta ta și scade apoi 365“. Cereți apoi să vi se arate numai totalul obținut. Cifra rezultată indică: întâiu, luna în care s'a născut persoana și apoi, vârsta ei.

De pildă, să zicem că persoana care e cu hârtia în mână și calculează e născută în luna Mai, care e a cincia lună a anului, înmulțiți cu 2 e 10, plus 5 face 15; înmulțit cu 50 e 750. Adăugăm $115 = 865$. Să zicem că acel sau aceea care face socoteala are 23 ani. Adăugăm deci cifra 23, rezultatul e 888. Scădem acum 365 și obținem, 523, adică *cinci și douăzecișitri*. Cinci e a cincia lună a anului (Mai), iar 23 vârsta persoanei.

Încecați această matematică amuzantă cu prietenii dvs. (care n'au cetit aceste rânduri) și veți avea succes.

trimes de Alpiniu

15

15

15

15 15 15

No. 8 Aranjați cifrele dela 1—10 în fiecare pătrat așa fel încât adunate în orice sens, vertical sau orizontal, fiecare rând de pătrățele să dea totalul de 15.

trimes de M. Cazan.

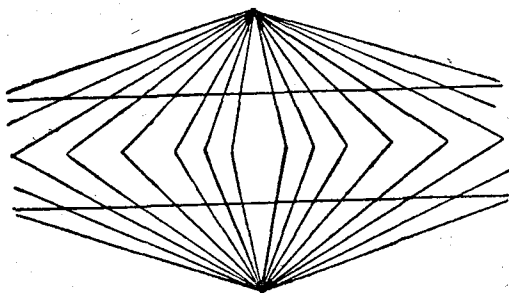
No. 9 Cuvinte încrucișate

- 1 vocală
- ○ ○ pom
- ○ ○ ○ titlu de principe indian
- ○ ○ ○ ○ verb
- ○ ○ sentiment
- 6 vocală

vertical, 1—6 sentiment de absolută necesitate între oameni.

trimes de V. Fotino.

***

No. 10 Liniile orizontale sunt drepte sau curbe?
trimes de Un Optician.

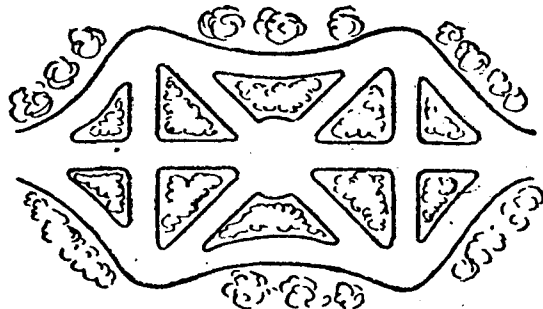
***

No. 11 *Problemă de împărțire.* Doi tați și doi fii merg la vânătoare. Din nefericire nu prind decât trei iepuri, și totuși, la înapoiere fiecare duce acasă câte un iepure. Cum și-au împărțit vânatul?

trimes de T. Bujor.

***

No. 12 Acesta este planul unei grădini publice. După cum se vede, grădina e întretăiată de multe alei. Problema este că se impune grădinarului, care trebuie să stropească toată această verdeață, să treacă o singură dată prin aceste alei, fără să vie înapoi și nici să treacă de două ori pe același drum,

așa încât să intre pe una din extremități și să iasă pe cealaltă. Care este drumul de parcurs? (trimițându-ne răspunsul, faceți schița drumului parcurs pe o bucată de hârtie.)

...

trimes de Cr. Rg.

Întrebări și RĂSPUNSURI

13. Unde se vorbește de călăreți pe asini albi?
14. Care profet a făcut să plutească fierul unui topor pe deasupra apei?
15. În timpul unui războiu, care rege și oamenii săi au plâns până nu au mai putut?
16. Unde se vorbește despre un om care avea 6 degete la fiecare mână și la fiecare picior, în total având 24 degete?
17. Care sunt cele opt persoane amintite în Biblie, care au murit de două ori?
18. Cine este omul care ar fi rămas mort, dacă n'ar fi fost înmormântat?
19. Unde stă scris despre omorirea a 70 de oameni, capetele lor fiind puse în coșuri și trimise unui domnitor?
20. Ce tânăr viteaz, după Cuvântul lui Dumnezeu, a dăruit cu servii săi, într-o noapte, altarul lui Baal și Astartea?
20. Cine a făcut trei jurăminte în aceeași zi și nu a ținut niciunul?
22. Cine și-a dorit moartea din cauza unei mari dureri de cap?
23. De câte ori a fost Moise pe muntele Sinai?
24. Care bărbat a ucis cu un otig de plug 600 oameni?

***

1. Se vorbește despre un popor întreg de pelici în *Judecători 12, 5—6*.
2. Părintele care și-a condamnat fiul la moarte e SAUL: *1 Samuel 14, 44*.
3. Împăratul care a luat coroana de pe capul unui împărat păgân și a pus-o pe capul său e DAVID: *2 Samuel 12, 30*.
4. Profetii cari au despărțit apele sunt ILIE și ELISEI: *2 Regi 2, 8—14*.
5. Împăratul care nu se mai putea încălzi era DAVID: *1 Regi 1, 1*.
6. Omul care a postit, în două etape succesive de 40 zile, 80 de zile a fost MOISE: *Deuteronom 9, 9—18*.
7. Despre fiii cari puteau să lupte, unul cu 100 iar celălalt cu 1000 de oameni se vorbește în *1 Cronici 12, 14*.
8. Cel care a luptat până a obosit și i-a rămas mâna lipită de sabie este ELEAZAR: *2 Samuel 23, 10*.
9. Se vorbește despre un bărbat care a avut 30 de fii și 30 de fete în *Judecători 12, 8—9*.
10. Textul care ne desvăluie opera lui Solomon este *1 Regi 4, 32*.
11. Fiul de împărat care călărind a rămas spânzurat de un copac este ABSALOM: *2 Samuel 18, 9*.
12. Regele care a urcat muntele Măslinilor cu picioarele goale și plângând este DAVID: *2 Samuel 15, 30*

Soluțiile Jocurilor

din No. 2, 1933.

No. 4 Trecerea dela cel de jos la cel de sus și vice-versa, pe două drumuri diferite, cu ochii atenți, se poate face în 30 secunde.

No. 5

S	A	R	E			
A	D	A	M			
R	A	C	I			
E	M	I	L	I	A	N
I	C	R	E			
A	R	A	C			
N	E	C	E	S	A	R
S	A	V	A			
A	V	I	Z			
R	A	Z	E			

No. 6 Librarul a pierdut 500 de lei.

No. 7 Iluzie optică. Nu se poate ajunge la centru. Linile cari par a forma o spirală nu sunt decât cercuri concentrice!

Deslegătorii întrebărilor și jocurilor din No. 2, 1933.

Au deslegat întrebările:

ADAMEȘTI: D-tru Ghiță, Stela Filip, Ioan Stoian, Ion Gogoi — ANTONEȘTI: Steliana și Șița Burcea, I. Iordan — BĂRLAD: A. Ciolan, I. Siminescu — BAZĂRGIC: P. Petroff — BUCIUMENI: Victor Bălba, Florica și Buică Apostolescu — BUCUREȘTI POPATATU: Anicuța Teodorescu — BUCUREȘTI NORD: Ghiță Ionescu, Al. Manicotide — CIOARA: Fică Dumitrescu, Ion Neacșu — CONSTANȚA: Petraș Ioan, I. Popa — FOCSANI: Policesenia Panait, Mândița Mateescu — GURĂ ANINOASI: Stan Costea — GURĂ OCNIȚEI: Elena și Ion Simion — IAȘI: Constanța Halunga — MACEA: Iuliana Ardeleanu — MAGURA: T. Dragomir — MAGURENI: Ioan Moțui — PERET: Oprea Mirela — SCARA: Dița Mitroi — SLATIOARA: D-tru Ciocârlan — SPINENI: Tache Nestor — TAMBOEȘTI: Lenuța Tachici — TRAIAN: Stancu Sarău — T-SEVERIN: Materiaș Petre. —

Au deslegat întrebările și jocurile:

ALEXANDRIA: Mimi Mocanu, Estera Drăgușin, Georgeta Drăgușin, Tănase Drăgușin, Traian Drăgușin — BACĂU: Gh. Constantinescu, Ana Vicente, Elena Melciuk, Vasile Marian, Nicu, Verginica și Netty Bujor, Mariceia și Olimpia Alexe, BUCUREȘTI IMPER: Costică Ecaterina — BUCUREȘTI LABIRINT: Florica și Lizica Rădoi, Enoch Ștefanian,

Înțeleptul care face spune mai mult decât nechibzuitul care vorbește.

Gh. Cărciumaru — BUCUREȘTI OLIMP: Gheorghică Grassu, Traian Husti — BUCUREȘTI POPA-TATU: Ruty Thomas — CURTIȘOARA: D-tru Stoica, Gr. Ciurea — MACEA: Ardelean Jafet, Miron Cazan — MAGURELE: Tudora și Paraschiva Drăguloiu, Ioan Stoica — NADESA: Maria Dospinescu, Zahari Ardelean — NICOLEȘTI: Petrache Mocanu — PERET: Florea Vânătoru — PODURI: Mihai Bujor, Aneta Ciuhat — PUNGHINA: Marioara Bradu, Cornel Belșiu — SEACA: Alexandru, Nicolae și Gherghina Pârlea — SILISTRA: Radea Ganea — TAMBOEȘTI: Sândina Theodorescu, Eleonora Theodosiu — T-SEVERIN: Nae Belșiu.

Mai sunt deslegători a căror nume nu s'au publicat fiind *indescifrabile*, sau cari n'au pus pe foaia de răspuns *localitatea* de unde fac parte.

***

Poșta Redacției

(manuscrisele, publicate sau nepublicate, nu se inapoiază)

Star — Elevii și studenții au reducere peste tot. Situația lor implică oricui luarea în considerație a titlului pe care-l au și reducerea la minim a pretențiilor cari se impun celor ce fac parte de altă clasă. Prin urmare, în cazul nostru, aplicațiunea va fi următoarea: la mențiunea *eleb*, 5 participanți cu un bon. Intre cinci persoane, dacă niciuna nu are revista, făcând o mică efortare și dând fiecare partea care-i revine, e cu neputință să nu ajungeți la un rezultat satisfăcător. Trecând la altă ordine de idei, mulțumim pentru material și cerem consimțământul de a-l semna cu adevăratul nume, pseudonimul servând *numai* pentru Poșta Redacției.

I. Jordan — Mulțumim pentru apreciere și încurajare. Manifestați-vă satisfacerea și în jurul d-voastră, câștigând astfel și alți amici ai revistei.

Radea Ganea — Am luat notă de greșeală. Scuzați. Eroarea era involuntară, dar totuși demnă de rectificat.

Traian — Întrebările sunt prea rezumate. Găsirea răspunsurilor ar fi cam dificilă. Mai trimete-ne altele și mai precise.

I. Motorca — Mulțumim pentru articole, așteptăm și altele. Cum intenționați să colaborați, vă rugăm, trimeteți și un pseudonim. Cu prima ocazie, trimeteți-ne și numele complet al autorului poeziei pe care ați prelucrat-o.

Gh. R. — Răspuns tot n'am avut. Cât privește despre rest, dacă-ți vei mai atrage ceea ce ți-ai atras, atrage și d-ta atenția la cei nedumeriți asupra celor scrise în penultima pagină a N-rului 2 din revista noastră. Chestiunea este clară.

Ioan Cosma — Jocul e prea încurcat. Din scris n'am putut înțelege nimic. Toate eforturile de deslegare ne-au rămas zadarnice. Încearcă să ne mai trimiteți o explicație prin scris, dar mai precisă.

I. Mihailov — Mulțumim pentru reportajul trimis. Il vom publica în Curier.

Lăcrămioara — Răspuns bun, dar trimes prea târziu.

G. C. (N) — Întrebarea e frumoasă, dar cu înțeles echivoc: sunt mulți cari s'au vândut și s'ar putea răspunde cu multe nume. Restul va fi publicat într'unul din numerile viitoare, numărul acesta fiind încheiat de mult.

Tartufe — D-ta ești mai mult poet decât prozator. Descri tablouri interesante și colorite. Poezia d-tale are întorsături frumoase însă, câteodată lipsite de claritate. Alternarea picioarelor dela o strofă la alta, forțat din cauza rimei, pierde din valoarea bucății. Totuși e incontestabil, talentul există. Încă puțin exercițiu și progresul se va simți.

J. Simion — Primit o carte poștală în care ne spuneți că ați trimes ceva spre publicare. Probabil că scrisoarea s'a pierdut. Dacă se poate, mai trimeteți odată conținutul și chiar și altceva, fiindcă amintiți că ați mai avea și altele.

M. Bradu — Silabele nu corespund cu numele care se cere. Mai aranjați odată jocul, și poate cu mai puține silabe, pentru ca să rezulte mai puține nume.

P. Hristache — Care este titlul poeziei?

C. Ecaterin — Acest model de cuvinte încrucisate s'a mai publicat. Așteptăm ceva nou.

I. Burlan — Am fi avut câteva reflecții de făcut. Din lipsă de pseudonim, ne abținem.

L. Tachici — Primit poezia, mulțumim.

Th. Bujor — Jocul e frumos, îl păstrăm, dar dacă se poate, mai aranjați ceva nou, alt format.

C. Delaploești — Ceeace ai trimes e foarte bun. Din aglomerație de material amânăm publicarea pentru numărul viitor. Mai trimete. Mulțumim pentru cele primite.

Gh. Puică — Răspunsurile sunt bune, dar ajunse prea târziu. Ulterior am mai primit un joc, alcătuit în colaborare cu altă persoană; mulțumim, dar același l-am primit mai înainte și dela alt cetitor. Așteptăm altele.

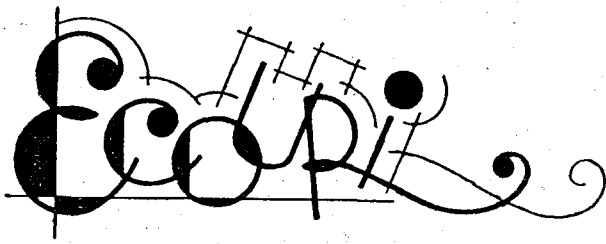
***

Am primit la Redacția noastră o ploaie de întrebări biblice spre publicare în rubrica „Întrebări și răspunsuri” toate cu mențiunea *rog a se publica în numărul viitor*. În fiecare număr intră 12 întrebări.... Logica, va răspunde fiecăruia din acești zeloși participanți.

Colaboratorii revistei sunt rugați, ca de câte ori ne trimet material de publicat, să-l scrie lizibil, semnându-l de asemenea lizibil. Pe lângă nume, reiterăm rugămintea de a adăuga un pseudonim, fără de care nu putem da lămuririle necesare celor interesați. Afară de nume, rugăm pe expeditori să amintească, în interiorul scrisorii, deoarece plicul se aruncă, *data și localitatea*, publicarea materialului făcându-se în ordinea primirii. Mai atragem atenția încă odată, că pseudonimul servește *numai* la Poșta Redacției și, eventual, pentru rubricile distractive.

Persoanele cari participă la jocuri și ne trimet răspunsuri, și-ar reduce la minim cheltuețile de porto dacă, în fiecare Comunitate, s'ar reuni pentru a-și trimete răspunsurile toate într'un plic. E natural că mulți se abțin de a trimete răspunsuri din cauza cheltuelilor, deoarece, dacă fiecare își trimete răspunsul separat, costul revistei aproape se dublează. Unirea face puterea... și economia!

— In Anglia se face acum mobilă de sticlă, care prezintă un aspect deosebit de interesant. Scaunele, mesele și divanele de sticlă sunt pe cât de frumoase pe atât de solide, căci, bine înțeles, nu e vorba de sticlă subțire din care se fac de pildă paharele. Pe lângă alte avantajii, această mobilă îi are și pe acela al igienei. Mobilă e și foarte ușoară, cecece iarăși e un avantaj, în special la mutare.

— In prima săptămână umedă, New-Yorkul a consumat 500.000 butoaie de bere. Populația New-Yorkului numărând 7.000.000 suflete, revin câte opt kilograme de bere săptămânal de fiecare new-yorkez. Municipiul New-Yorkului s'a îmbogățit cu 445.000 dolari de pe urma acestui consum de bere, bani încasați sub formă de taxe.

— De Paști a fost o adevărată epidemie de săruturi în Anglia. In Lunea Paștilor e un obicei ciudat în Anglia de Nord: femeile asaltează pe bărbați în stradă, îi încercuiesc, îi ridică în brațe de trei ori și le cer o sărutare. A treia zi de Paști, scena e inversată: bărbații se răzună, ridicând femeile și solicitându-le sărutul tradițional.

— După cercetări sistematice și costisitoare de 20 de ani pentru găsierea meteorului dela Arizona, el a fost descoperit acum, la două sute de metri sub gura unui crater, acoperit de un strat de sfărâmituri de pietre de meteor, care reprezintă o grosime de 80 de metri. Prin descoperirea acestui meteor s'a pus capăt unei lungi discuții științifice. Craterul prin care a pătruns meteorul în pământ are o adâncime de 180 metri și un diametru de 140 metri.

— Un fochist de locomotivă a cerut pe patul de moarte colegilor săi să aibă grijă de incinerarea lui, iar cenușa să i-o împrăstie de pe locomotivă, dealungul căii ferate pe care o parcursese de atâtea ori în viață.

— Spre a feri podul Tirth of Forth dela Edinburg de influența intemperiilor, 50 de lucrători se indeletnicesc cu vopsirea lui. Vopsitul durează 3 ani de zile, dar deoarece serviciul poliției edilitare a hotărât că vopsirea trebuie refăcută din 3 în 3 ani, de îndată ce vopsitorii au ajuns la celălalt capăt al podului, își reiau munca dela început. In felul acesta cei 50 de muncitori își au munca asigurată pe viață.

— O expediție științifică sovietică, a descoperit în regiunile încă neexploatare din munții Tiesan, în Mongolia, un ghețar uriaș, care se întinde pe o suprafață de 185 kilometri.

— Ministrul educației publice în Saxonia a reînființat paragraful care permite introducerea pedepsei corporale în școlile saxone atunci când e aplicată cu măsură.... Prin urmare în Saxonia băta e folosită ca mijloc pedagogic. Și aceasta în secolul al XX-lea!....

— Recordul mondial al ofrandelor de sânge pentru transfuzia sângelui în caz de operație și boală, l-a bătut un servitor dela un spital din Buda-Pesta. Acel bărbat, în vârstă de 30 ani, a dat în curs de patru ani, din 1928 până în 1932, de 36 ori sângele său pentru ajutorarea semenilor.

— Ultima noutate în domeniul telefoniei fără fir e un aparat minuscul care se poate ține în buzunarul pantalonului, și care anunță pe posesor printr'o vibrație puternică, că e cerut de undeva, din văzduh. E de prevăzut că această invenție a lui Marconi va cuceri în curând lumea întreagă.

— Un proces care s'a judecat la Londra a revelat existența unei școli ciudate la Hamsteadt, care adăpostește copii între 2—7 ani. Directoarea, a adoptat un sistem de educație originală: acela de a lăsa copiii în voia lor. Sunt încurajați să aibă o ocupație, se arată avantajile de a fi întotdeauna curați și bine îmbrăcați, dar nu li se poruncește niciodată nimic și nu sunt niciodată pedepsiți. Școala a dat rezultate minunate. Afară de rare excepții, copiii procedează așa după cum poate n'ar proceda fiind tinuți de scurt.

— Pentru expoziția din 1937, ce urmează să aibă loc la Paris, se planuește construirea unui turn uriaș, care să întrecă turnul Eiffel cu 400 metri. Cheltuielile ar fi relativ modeste, după socotelile inginerilor. Turnul ar putea avea și 1.000 metri înălțime, dar atunci cheltuielile ar fi cu mult mai mari. Noul turn de 700 metri înălțime, va avea o platformă de 500 metri, accesibilă pentru vehicule, și altă platformă de 600 metri, accesibilă, printr'o nouă rampă, unor vehicule speciale, un garaj pentru 500 mașini, un restaurant cu 2.000 locuri și un far. Ascensiunea în vârful turnului s'ar face cu mașina. La 700 metri se vor face instalațiuni pentru cură de aer, de soare și altitudine. Aviz alpinistilor!

— Reluând o tradiție abandonată de 63 ani, Papa a celebrat în mod solemn slujba pontificală de Paști în bazilica vaticană. Aproape 50.000 persoane, venite din toate colțurile Italiei, dar și din lumea întreagă, umpluseră dis-de-dimineață imensa biserică, pavoazăată cu draperii roșii. Din vârful cupolei au răsunat trâmbițele de argint, în timp ce într'o tăcere evlavioasă se auzeau ordinele date trupelor vaticane ingenunchiate. In piața Sfântului Petru peste 200.000 persoane au așteptat binecuvântarea *urbi et orbi* pe care Papa a dat-o, după terminarea slujbei pontificale, mulțimii, din vârful logiei externe a bazilicei, așa cum s'a făcut pentru ultima oară în 1870.

Abonați-vă la Amicul Tinerimii

Director: V. FLORESCU

Anul I. 1933

No. 3.

AMICUL TINERIMII

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

Comenzile și sumele se vor adresa Administrației,
iar coresp. redacțională pe adresa redactorului.

Redactor: P. P. PAULINI FIUL

Abonamentul:

pe un an Lei 40.—
prețul unui număr „ 10.—